

Nr.5, Decembrie 2011

EUROPA STRATEGICĂ

buletin informativ

Board editorial

Coordonatori

Conf. univ. dr. Virgil Stoica,

Univ. „Alexandru Ioan Cuza” Iași, Facultatea de Filosofie

Lect. univ. dr. Mihaela Tofan,

Univ. „Alexandru Ioan Cuza” Iași, Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor

Redactor

Drd. Sorin Mazilu, Școala Doctorală a Facultății de Economie și Administrarea Afacerilor, Univ. „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Membri

Drd. Ciprian Alupului, Școala Doctorală de Geografie și Geologie, Univ. „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Drd. Adrian Horodnic, Școala Doctorală a Facultății de Economie și Administrarea Afacerilor, Univ. „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Secretariat

Drd. Loredana Simionov, Școala Doctorală a Facultății de Economie și Administrarea Afacerilor, Univ. „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Drd. Mădălina Dărză, Școala Doctorală a Facultății de Economie și Administrarea Afacerilor, Univ. „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Drd. Andrei Badea, Școala Doctorală a Facultății de Economie și Administrarea Afacerilor, Univ. „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Versiunea electronică a buletinului informativ *Europa strategică* poate fi accesată la adresa http://www.cse.uaic.ro/p_buletin.htm

Manuscris finalizat în Decembrie 2011.

Buletinul informativ EUROPA STRATEGICĂ este produs al proiectului Centrul de Excelență în Studii Europene, câștigat de Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași, în competiția EACEA, februarie 2009.

Ilustrațiile prezente în acest material sunt furnizate de Serviciul Audiovizual al Comisiei Europene <http://ec.europa.eu>.

Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași, Februarie 2011

ISSN: 2068 – 4606 (on line)

©Centrul de Studii Europene al Universității „Alexandru Ioan Cuza Iași”, 2011

Reproducerea autorizată în scop informativ sau educațional.

EUROPA STRATEGICĂ

-buletin informativ-

Board-ul editorial adresează mulțumiri

*Domnului **Lect. univ. dr. Bogdan ȘTEFANACHI**,
Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași,
Facultatea de Filosofie și Științe Social - Politice
și*

*Doamnei **Asist. univ. dr. Diana MĂRGĂRIT**
pentru studiile și opiniile care au fost folosite la realizarea acestui număr
al Buletinului „Europa strategică”.*

CUPRINS

I. Considerații generale asupra problematicii abordate recent în ședințele Consiliului european	6
II. Studii și analize ale cercetătorilor asupra temelor majore abordate de Consiliul european	9
<i>Concluziile Consiliului European din 8-9 Decembrie 2011. Noua guvernare economică.....</i>	<i>9</i>
<i>Câteva considerații despre reuniunea Consiliului European din Decembrie 2011.....</i>	<i>14</i>
III. Punctul de vedere al generației noi de cercetători asupra strategiei actuale a Consiliului european	17
<i>Menținerea stabilității financiare și relansarea creșterii economice în Europa – principalele priorități ale consiliului European în urma reuniunii la nivel înalt de la Cannes.....</i>	<i>17</i>
<i>Pactul Euro Plus: strategie adecvată și pragmatică pentru viitorul Uniunii Europene</i>	<i>22</i>

I. Considerații generale asupra problematicei abordate recent în ședințele Consiliului european

Drd. Mădălina DÂRZU,
Școala Doctorală a Facultății de Economie și Administrarea
Afacerilor,
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Întâlnirile din perioada octombrie – decembrie 2011 ale Consiliului European au fost centrate pe depășirea provocărilor generate de criza financiară. Astfel, s-a avut în vedere consolidarea eforturilor de creștere sustenabilă și de generare de noi locuri de muncă printr-o redefinire mai clară a priorităților Uniunii Europene.

Considerente generale asupra Consiliului European din 23 octombrie 2011

Liderii statelor membre ale Uniunii Europene, reuniți în cadrul Consiliului European de toamnă, au adoptat o serie de deziderate importante pentru viitorul zonei euro și a UE în ansamblul său, principalele linii directoare vizând următoarele subiecte:

1. Promovarea unei politici economice europene coerente pe ambele sale paliere, atât politica economică internă cât și cea externă, în vederea asigurării unei creșteri durabile și generatoare de locuri de muncă;
2. Dezbaterea anumitor problematici privind pregătirile pentru reuniunea la nivel înalt a G20 de la Cannes (3-4 noiembrie 2011);
3. Aprobarea concluziilor Consiliului din 4 și 10 octombrie 2011 privind poziția UE pentru Conferința de la Durban referitoare la schimbările climatice;
4. Analizarea anumitor teme legate de politica externă ce vizează angajamentul Europei în a sprijini transformarea democratică a vecinătății sale sudice prin politica europeană de vecinătate.

În vederea reperării surselor de creștere economică sustenabilă, Consiliul European a identificat un număr relativ restrâns de priorități-cheie pentru politica economică internă, care ar trebui urmărite pe termen scurt pentru a obține o creștere inteligentă durabilă și ecologică:

- Rolul esențial al pieței unice în asigurarea creșterii și a ocupării forței de muncă;

- Promovarea unei piețe digitale unice;
- Reducerea sarcinii administrative, precum și a sarcinii globale de reglementare;
- Importanța vitală a unor politici bugetare coerente la nivelul fiecărui stat membru;
- Energia, cercetarea și inovarea sunt domenii esențiale pentru intensificarea creșterii economice;
- Optimizarea utilizării resurselor disponibile;
- Consolidarea guvernanței economice, fiind necesar ca Uniunea Europeană să pună în aplicare toate aspectele Strategiei Europa 2020 pentru ca statele membre să accelereze reformele structurale, în conformitate cu recomandările formulate în contextul semestrului european.

În același timp, Consiliul European a solicitat să se acorde o mai mare importanță elementelor ce țin de politicile externe ale Uniunii Europene, care stimulează creșterea, pentru a valorifica la maximum contribuția acestora la creștere economică în Europa și pentru a crea cadrul propice atragerii mai multor investiții străine. Astfel, se are în vedere importanța vitală a acordurilor bilaterale și regionale, precum și consolidarea relațiilor pe care Uniunea le are cu regiunile învecinate.

Totodată, Consiliul European a stabilit poziția Uniunii pentru reuniunea la nivel înalt a G20, acordând prioritate menținerii stabilității financiare și relansării creșterii economice. De asemenea, acesta a discutat despre pregătirile pentru Conferința de la Durban privind schimbările climatice, subliniindu-se necesitatea de a lua măsuri ferme în vederea realizării unui cadru global și cuprinzător, cu forță juridică obligatorie pentru perioada post-2012.

De asemenea, Consiliul a avut în vedere și analizarea anumitor teme legate de politica externă ce vizează angajamentul Europei în a sprijini transformarea democratică a vecinătății sale sudice prin politica europeană de vecinătate.

În continuare, trebuie adăugat faptul că aceste concluzii formulate de Consiliul European la 23 octombrie 2011 au constituit baza discuțiilor din cadrul reuniunii la nivel înalt a zonei euro care s-a desfășurat în data de 26 octombrie 2011 la Bruxelles, unde s-au dezbătut teme precum:

- interesul major al tuturor guvernelor în a demara activități pentru a asigura finanțe publice sustenabile și pentru a consolida creșterea economică. Aceasta presupune respectarea integrală a obiectivelor fiscale stabilite și accentuarea transformărilor structurale.

- importanța colaborării cu sectorul privat în vederea găsirii unei soluții viabile pentru a îmbunătăți sustenabilitatea ca parte a noului program pentru Grecia;

- asigurarea unei protecții suficientă împotriva contagiunii prin maximizarea resurselor Fondului european de stabilitate financiară (FESF) fără a extinde valoarea garanțiilor pe care se bazează acesta.

- restabilirea încrederii în sectorul bancar european prin intermediul unui sistem coordonat pentru recapitalizarea băncilor și pentru îmbunătățirea finanțării lor.

- o mai bună guvernanta și o mai bună integrare a zonei euro. Pe termen scurt, se vizează îmbunătățirea organizării și consolidarea monitorizării fiscale și economice, iar pe termen mediu, se dorește o mai mare convergență economică, mecanisme de aplicare mai eficiente și, în cele din urmă, aprofundarea integrării fiscale.

Considerente generale asupra Consiliului European din 9 decembrie 2011

Reamintind concluziile sale din 23 octombrie 2011 și aprobând direcțiile survenite în urma reuniunii la nivel înalt a zonei euro din 26 octombrie, Consiliul European reiterează preocupările sale pentru subiecte precum:

- importanța deosebită acordată măsurilor ferme în direcția îmbunătățirii guvernantei economice și gestionării eficiente a crizei economice;

- promovarea unor noi orientări în sprijinirea dezvoltării unei politici energetice viabile care să aibă ca rezultat sporirea eficienței energetice;

- interesul pentru procesul de extindere al Uniunii.

Admițând că situația economică și financiară s-a deteriorat, Consiliul European a concluzionat că trebuie să se acorde o prioritate maximă implementării măsurilor care prezintă cel mai mare potențial de relansare a creșterii economice și creării unor noi locuri de muncă. De asemenea, s-a convenit ca statele membre care fac parte din Pactul Euro Plus să își asume angajamente mai concrete în a accelera demersurile privind ocuparea forței de muncă.

Pe de altă parte, cât privește promovarea eficienței energetice, deși, Consiliul a recunoscut rezultatele pozitive asupra consolidării politicii energetice, a finalizării pieței interne, a dezvoltării infrastructurii și asigurării consecvenței la nivelul relațiilor externe ale UE, există încă paliere ce pot fi îmbunătățite, inclusiv sporirea siguranței și a securității nucleare.

Ca un ultim aspect, Consiliul și-a stabilit poziția cu privire la extinderea Uniunii, salutând semnarea Tratatului de aderare cu Croația și stabilind, totodată, noi direcții în vederea continuității progreselor legate de procesul de extindere a UE către Serbia și Muntenegru.

II. Studii și analize ale cercetătorilor asupra temelor majore abordate de Consiliul european

CONCLUZIILE CONSILIULUI EUROPEAN DIN 8-9 DECEMBRIE 2011. NOUA GUVERNANȚĂ ECONOMICĂ

Lect. univ. dr. Bogdan ȘTEFANACHI

Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice,

Universitatea „Al. I. Cuza” Iași

stbogdan2000@yahoo.com

În cadrul Consiliului European desfășurat la sfârșitul anului trecut au fost aduse în discuție două elemente fundamentale pentru construcția europeană contemporană: pe de o parte, stabilirea unor indicatori extrem de clar definiți, pe baza cărora să devină funcțională (și astfel, cuantificabilă) noua guvernanță economică; pe de altă parte, semnarea tratatului de aderare cu Croația, care reflectă angajamentul Uniunii Europene de a continua extinderea în vederea eliminării barierelor care au împărțit și încă împart continentul european, pentru a îndeplini unul dintre obiectivele strategice fixate pentru începutul secolului XXI anume, consolidarea reunificării continentului.

Prin concluziile Consiliului European desfășurat în 8-9 decembrie 2011 la Bruxelles, este practic reiterată logica profundă a fenomenului integrării europene: în această logică binară sunt combinate aspecte care vizează aprofundarea (prevederile care constituie baza unui tratat fiscal oferă a atare perspectivă) respectiv, extinderea, reprezentată de faptul că UE va fi formată din 28 de state membre (o dată cu aderarea Croației) dar și de deschiderea către Muntenegru și Serbia; principiile unei astfel de perspective trebuie traduse în practică prin accentul pus pe o serie de măsuri care au cel mai mare potențial de stimulare a creșterii economice și de creare de locuri de muncă. De asemenea, alături de problematica economică și de cea a extinderii, Consiliul European a stabilit o serie de orientări pentru dezvoltarea politicii energetice și pentru finalizarea pieței interne din acest domeniu.

Agenda economică a Consiliului European a fost dominată de aprofundarea sensului a ceea ce se numește guvernanța economică europeană. Definirea *noii*

guvernanțe economice reprezintă un moment care plasează procesul integrării europene pe o traiectorie caracterizată în primul rând de consecvență. Aceasta înseamnă că, și de data aceasta, la fel ca de fiecare dată când Comunitatea/Uniunea Europeană s-a confruntat cu dificultăți soluția a fost găsită în adâncirea cooperării europene. Parte a soluției identificate pentru depășirea crizei economice s-a constituit în punerea bazelor unui tratat fiscal care să permită depășirea politicilor naționale și orientarea spațiului comunitar către o politică supranațională care să asigure o coordonare economică și bugetară mai eficientă. Deși acest demers a readus în discuție disputa dintre prudența fiscală și stimularea neo-keynesistă a economiei trebuie totuși subliniat că în ultimele două decenii *exuberanța irațională a făcut ca trei actori economici (guvernele, băncile comerciale, populația) să trăiască cu mult peste posibilități*. Din această cauză creșterea economică anterioară a fost nesustenabilă, și chiar, mai mult, ea s-a bazat, după cum argumentează economistul-șef al BNR, Valentin Lazea, pe un triplu hazard moral prezent în economiile occidentale: un transfer de resurse dinspre statele cu economisire spre statele cu dezechilibre, un transfer de resurse dinspre generațiile viitoare spre generația prezentă și, nu în ultimul rând, un transfer de resurse dinspre deponenți spre creditori. De aceea, repararea bilanțurilor în toate cele trei sectoare (guverne, bănci naționale, populație) – fundamentală pentru depășirea crizei – va fi îndelungată și extrem de costisitoare (atât financiar cât, mai ales uman). În acest context, politicile (neo-keynesiste) de stimulare a creșterii economice nu pot să ofere decât soluții paliative, fapt reflectat și în prevederile politicii economice europene concepute din prisma disciplinei fiscale și bugetare.

Astfel, noua guvernanta economică a Uniunii Europene trebuie să se constituie în scenariul care să permită ieșirea Europei din criză prin consolidarea încrederii în forța economiei europene. Mai mult, reformele structurale și eforturile de consolidare fiscală trebuie să determine redobândirea încrederii pe termen scurt și astfel, să permită revenirea la creșterea economică durabilă.

Încă de la jumătatea anului 2011, statele membre decisese să-și coordoneze politicile economice mai eficient în vederea elaborării unui plan care să asigure reluarea creșterii economice și crearea de locuri de muncă. Altfel spus, acest plan identifica direcțiile principale pentru constituirea noii guvernante economice, bazate pe trei reacții majore la criză. În primul rând, trebuie avută în vedere consolidarea agendei economice comune printr-o supraveghere UE mai atentă, aspect care la rândul său este compus din următoarele elemente: identificarea Strategiei Europa 2020 drept agenda economică comună a UE din perspectiva căreia sunt stabilite prioritățile și obiectivele atât la nivelul UE cât și la nivel național pentru a impulsiona creșterea Europei în următorul deceniu; creșterea controlului exercitat de UE asupra politicilor economice și fiscale prin introducerea de către Comisia Europeană a unor instrumente noi care să ducă la evitarea finanțelor publice nesustenabile și a dezechilibrelor majore dintre statele membre la nivelul competitivității; introducerea semestrului european ca instrument de coordonare

pentru monitorizarea angajamentelor la nivelul UE care va permite discutarea priorităților economice și a politicilor bugetare în fiecare an, în aceeași perioadă. În al doilea rând, fundamentală pentru succesul guvernantei este asigurarea stabilității zonei euro, prin introducerea Mecanismul European de Stabilitate (MES) ca un instrument necesar consolidării fiscale și continuării programelor de reformă. În al treilea rând, trebuie create regulile și agențiile necesare redresării sectorului financiar prin consolidarea supravegherii acestuia în vederea îmbunătățirii stabilității, transparenței și încrederii.

Asumând aceste principii ale guvernantei economice ca soluție pe care Uniunea Europeană își construiește răspunsul la criza datoriei suverane, Consiliul European a subliniat necesitatea adoptării rapide a unor măsuri cu potențial maxim de stimulare a creșterii și a ocupării forței de muncă. În declarația șefilor de stat sau de guvern care însoțește concluziile Consiliului, se afirmă cu claritate necesitatea aprofundării integrării în vederea instituirii unei uniuni economice mai strânse, fapt care implică două direcții de dezvoltare: pe de o parte, un nou pact fiscal și o coordonare consolidată a politicilor economice iar, pe de altă parte, dezvoltarea instrumentelor de stabilizare pentru a răspunde provocărilor pe termen scurt. Aceasta înseamnă că – pentru a rămâne în interiorul obiectivelor stabilite prin Strategia 2020 (printre altele până în 2020, 75% din populația cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 de ani ar trebui să aibă un loc de muncă, sau 3% din PIB-ul UE ar trebui investit în cercetare și dezvoltare) – noua guvernanta economică trebuie completată printr-o monitorizare mai bună a politicilor sociale și de ocupare a forței de muncă, în special asupra celor care pot avea un impact asupra stabilității macroeconomice și asupra creșterii economice.

Acțiunile calitative către o veritabilă „uniune a stabilității fiscale” sunt concepute în jurul Uniunii Economice și Monetare (monedei euro) precum și în jurul unei guvernante care favorizează disciplina fiscală și aprofundarea integrării pe piața internă, precum și o creștere mai intensă, competitivitate sporită și coeziune socială. Sprijinindu-se pe reguli mai vechi (inserate în Pactul de stabilitate și creștere: 0,5%; 3%; 60%) dar și pe noi măsuri (Pactul de stabilitate și creștere consolidat, punerea în aplicare a semestrului european, noua procedură privind dezechilibrele macroeconomice și Pactul euro plus) concluziile Consiliului reprezintă, prin faptul că au convenit asupra unui „nou pact fiscal” și asupra unei coordonări semnificativ mai intense a politicilor economice în domeniile de interes comun, un pas extrem de important către un nou tratat care să consacre normativ prevederile și sancțiunile cvasi-automate stipulate în așa-numitul „six-pack” (format din cinci regulamente și o directivă) intrat în vigoare pe 13 decembrie 2011; acest pachet, care se constituie în chiar Pactul de stabilitate și creștere consolidat, reprezintă cea mai importantă reconfigurare și consolidare a guvernantei economice europene de la lansarea, în urmă cu 20 de ani, a proiectului Uniunii Economice și Monetare. *Noul pact fiscal*, cum este numit în Declarația din 9 decembrie, reprezintă elementul central al unei noi arhitecturi

consolidate a Uniunii Europene, reprezintă răspunsul asumat programatic de Uniunea Europeană în vederea depășirii și ulterior prevenirii crizelor economice și, pe cale de consecință, se dorește un pas important către stabilitatea economică.

Conform documentului invocat mai sus, este introdusă o nouă regulă fiscală care conține următoarele elemente:

- Bugetele generale ale guvernelor trebuie să fie echilibrate sau în surplus; acest principiu se consideră respectat dacă, cu titlul de regulă, deficitul structural anual nu depășește 0,5% din PIB-ul nominal.
- O astfel de regulă va fi de asemenea introdusă în sistemele juridice naționale ale statelor membre la nivel constituțional sau la un nivel echivalent. Această regulă va conține un mecanism de corecție automată care se inițiază în eventualitatea unor devieri. Acesta va fi definit de fiecare stat membru pe baza principiilor propuse de Comisie. Recunoaștem competența Curții de Justiție de a verifica transpunerea acestei reguli la nivel național.
- Statele membre converg către nivelul lor specific de referință, conform unui calendar propus de Comisie.
- Statele membre care fac obiectul unei proceduri aplicabile deficitului excesiv transmit Comisiei și Consiliului, spre aprobare, un program de parteneriat economic care prezintă detaliat reformele structurale necesare în vederea asigurării unei corectări a deficitelor excesive care să fie sustenabilă în mod eficace. Punerea în aplicare a programului, precum și planurile bugetare anuale conforme acestuia, vor fi monitorizate de Comisie și de Consiliu.
- Va fi instaurat un mecanism pentru raportarea *ex ante* de către statele membre a planurilor lor naționale privind emisiunile de datorie publică.

De asemenea, ca parte integrantă a pactului fiscal, este avută în vedere consolidarea regulilor care guvernează procedura aplicabilă deficitului excesiv, precum și completarea acestuia cu o serie de prevederi care să reflecte consolidarea instrumentelor de stabilizare (FESF; MES).

Fără ca noua guvernanta economică așa cum a fost conturată în concluziile Consiliului European din decembrie 2011 și ulterior rafinată, chiar dacă într-o formulă intermediară (preliminară Tratatului privind stabilitatea, coordonarea și guvernanta în cadrul Uniunii Economice și Monetare), prin intrarea în vigoare a Pactul de stabilitate și creștere consolidat, să reprezinte un panaceu pentru problemele (economice) ale UE, se constituie, totuși, într-un mecanism prin intermediul căruia (în conformitate cu Tratatul instituind Uniunea Europeană) „statele membre trebuie să conceapă propriile politici economice ca pe probleme de interes comun”. Pentru a folosi cuvintele Comisarului European pentru afaceri economice, Olli Rehn, putem spune că prevederile noii guvernante economice „forțează guvernele să accepte responsabilitățile care decurg din apartenența la Uniunea Europeană, din apartenența la uniunea economică și monetară. Îi forțează pe liderii naționali să adopte politici fiscale prudente care să fie definite din

perspectiva prosperității pe termen lung și nu din cea a viitoarelor alegeri. Obligă guvernele să se concentreze pe stabilitatea economică, pe creșterea economică durabilă și pe crearea de noi locuri de muncă; le forțează să-și ia obligațiile europene la fel de în serios precum responsabilitățile naționale”. Dacă strategia europeană de depășire a crizei se va constui într-un success atunci nenumăratele forțe care amenință cu declanșarea unei mișcări care să centrifugheze stabilitatea Uniunii Europene își vor reduce din intensitate și zona euro va continua să reprezinte un pol de atracție. Dacă, dimpotrivă, această strategie se va dovedi un exercițiu asumat real doar de birocrații supranaționali, provocând, dincolo de preluarea formală de către reprezentanții guvernelor statelor member, puternice reacții idiosincratice la nivelul cetățenilor statelor member, atunci Uniunea Europeană va trebui reconsiderată ca proiect politic. Dar, indiferent de ceea ce se va întâmpla, un singur aspect este cert: Uniunea Europeană avea nevoie de o amplă reformă care să o re poziționeze în concordanță cu exigențele noului spațiu internațional. Or, tocmai reforma (fiscală, economică) a reprezentat nucleul agendei Consiliului European desfășurat în 8-9 decembrie 2011.

În completarea politicii economice, Consiliul a abordat alte două aspecte: energia și extinderea. Aspectele care țin de politica energetică sunt extrem de importante în condițiile în care Uniunea Europeană este dependentă în proporție de peste 80% de importurile de petrol și în proporție de 60% de importurile de gaze naturale. Într-un atare context discuțiile s-au centrat pe necesitatea finalizării pieței interne (a energiei) până în 2014, pe promovarea eficienței energetice, pe dezvoltarea infrastructurii și pe asigurarea consecvenței și coerenței la nivelul relațiilor externe ale UE; de asemenea, un alt subiect abordat a fost reprezentat de securitatea nucleară. Cât privește extinderea, Consiliul European confirmă semnarea tratatului de aderare cu Croația și reafirmă data de 1 iulie 2013 ca dată la care Croația va primi statutul de stat membru. În ceea ce privește extinderea viitoare a UE, Consiliul salută evaluarea Comisiei referitoare la progresele semnificative realizate de Muntenegru și, enunță posibilitatea deschiderii negocierilor de aderare în iunie 2012. Tot în cadrul agendei care vizează procesul de extindere, Consiliul European a luat act de progresele considerabile înregistrate de Serbia în direcția îndeplinirii criteriilor politice stabilite de Consiliul European de la Copenhaga și a cerințelor procesului de stabilizare și de asociere fapt care a făcut ca Serbia să primească statutul de stat candidat la începutul anului 2012.

Un ultim punct relevant este reprezentat de solicitarea adresată Consiliului (UE) de a adopta cât mai curând posibil a deciziei în favoarea aderării României și Bulgariei la spațiul Schengen.

CÂTEVA CONSIDERAȚII DESPRE REUNIUNEA CONSILIULUI EUROPEAN DIN DECEMBRIE 2011

Asist. Univ. dr. Diana MĂRGĂRIT
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași
margaritdiana@yahoo.fr

O reuniune de nivel înalt precum cea a Consiliului European nu poate trece nicicând neobservată. Cea mai recentă a avut loc pe 9 decembrie 2011 și, ca de fiecare dată, a presupus o agendă extrem de încărcată, de la potențialii viitori membri la problemele economice ale Uniunii Europene. Mai exact, prima pe masa discuțiilor delegațiilor statelor membre, prezidate de Herman Van Rompuy, s-a situat problematica economică. Consiliul European a recunoscut importanța asumării unor angajamente de natură să stimuleze creșterea forței de muncă și a încadrării acesteia. De altfel, concluziile Consiliului European stipulează faptul că asemenea măsuri trebuie să intre în acord cu angajamentele asumate de statele Uniunii prin aderarea la pactul „noi guvernante economice” (Conclusions. European Council, 2011, 1-2). În plus, același document face referire la Pactul Euro Plus adoptat în luna martie a aceluiași an și la necesitatea ca statele implicate să încerce stimularea politicilor menite să susțină cele patru direcții ale sale.

Al doilea punct pe ordinea de zi a reuniunii a constituit politica energetică a Uniunii Europene. În acest sens, discuțiile s-au concentrat asupra necesității de a stimula piața energetică internă a Uniunii din perspectiva uniformizării legislațiilor statelor membre, dezvoltării rețelilor comune de infrastructură, îndeplinirea obiectivului de reducere a consumului de energie cu până la 20% până în 2020 și, printre altele, ameliorarea politicii externe a Uniunii în domeniul energetic. De asemenea, un element deloc neglijabil în economia problemei energetice îl reprezintă securitatea nucleară (Conclusions. European Council, 2011, 3-4). În contextul în care cu doar aproximativ nouă luni în urmă avusese loc accidentul nuclear de la Fukushima, devine lesne de

înțeles preocuparea de a pune în practică un cadru european comun, capabil să securizeze, din punct de vedere nuclear, întreaga Europă.

În privința politicii de extindere a Uniunii, această sesiune a Consiliului European își dovedește relevanța prin faptul că este semnat Tratatul de aderare cu Croația, stat ce ar urma să-și intre în drepturi de la 1 iulie 2013. La același capitol se înscrie și recunoașterea eforturilor Serbiei și Muntenegru în procedurile de negociere cu instituțiile europene. Dacă demersurile de aderare a Muntenegru vor începe din iunie 2012, în cazul Serbiei este așteptată expertiza Consiliului, menită să evalueze eforturile politice și economice depuse de aceasta, urmând ca de la finele lunii februarie 2012 să dețină statutul de țară candidată (Conclusions. European Council 9 December, 2011, 4-5).

Ultima secțiune a concluziilor Consiliului European ating două planuri: unul din interiorul Uniunii, celălalt din afara sa. Astfel, în plan intern, raportul constată conformarea cu procedurile juridice, referitor la decizia de a accepta în spațiul Schengen mezinile Uniunii – România și Bulgaria și salută eforturile depuse pentru constituirea cadrului financiar multianual. În privința realităților internaționale, Consiliul European se dovedește sensibil la tensiunile cu Turcia, pericolul iminent al programului nuclear iranian, disensiunile diplomatice dintre Iran și Marea Britanie și, nu în ultimul rând, dezaprobă actele de violență ale statului sirian față de protestatari. Periplul prin actualitatea internațională se încheie cu mențiunea privind sprijinul pe care Uniunea Europeană va continua să îl ofere Afganistanului, pe drumul către democratizare și evoluție economică (Conclusions. European Council, 2011, 6-8).

Și totuși, parcă niciunul dintre punctele menționate mai sus nu au părut să încingă spiritele europene mai mult decât propunerea unui nou pact fiscal și acceptul din partea a doar nouă state mebre ale Uniunii (Bulgaria, Cehia, Danemarca, Letonia, Lituania, Polonia, România și Ungaria). Acest nou pact fiscal prevede ca statele să fie monitorizate astfel încât deficitul bugetar structural să nu treacă de 0,5 % din produsul intern brut nominal. În plus, cele din zona euro ce vor fi depășit deficitul public cu 3% vor fi fost sancționate. Noutatea noului plan fiscal nu se oprește în acest punct. Dimpotrivă, Uniunea se angajează să monitorizeze politicile statelor aflate în situația mai sus menționată și să evalueze planurile lor bugetare naționale. Alături de asemenea

măsuri se află punerea în practică a Fondului European de Stabilitate Financiară și dorința de a urgenta intrarea în vigoare a Tratatului privind Mecanismul European de Stabilitate (Statement by the Euro Area Heads of State or Government, 2011).

Consecințele politice ale noului plan fiscal sunt așadar asumate de toate statele membre ale zonei euro și cele nouă anterior menționate. Din configurația majoră a Uniunii lipsește însă Marea Britanie, lăsând Franța și Germania în postura de a fi în centrul politicilor europene de securizare a zonei euro. Auto-marginalizarea Marii Britanii cu siguranță va avea consecințe importante asupra coeziunii Uniunii și chiar a punerii în practică a măsurilor economice. Cel puțin, în lipsa unanimității, aceste prevederi nu pot fi introduse în tratatele Uniunii, pentru intrarea lor în vigoare fiind nevoie de un acord interguvernamental (Hewitt, 2011; Wishart, 2011).

Așadar, cu ocazia acestui Consiliu European, Europa celor 27 a conștientizat faptul că o criză economică nu se rezolvă doar prin împrumuturi financiare, ci printr-un control mult mai sever al modalității prin care sunt cheltuiți banii. Cu toate că documentul nu o indică explicit cui i se adresează, cu siguranță, ținta acestei măsuri o reprezintă Grecia. Mai mult, ideea monitorizării stricte a statului și intervenția în ceea ce generic numim „suveranitatea statului” nu este nouă, încă din mai 2011, apărând în presa britanică (Spiegel *et al.*, 2011).

Bibliografie

Hewitt, G. (2011), „Euro crisis summit: The night Europe changed”, 9 decembrie, <http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-16106979>, accesat la 24.02.2012.

Spiegel, P., Peel, Q., Atkins, R. (2011), „Greece set for severe bail-out conditions”, *Financial Times*, 29 mai, <http://www.ft.com/cms/s/0/eb91ba84-8a27-11e0-beff00144feab49a.htm#axzz1Q9eQT3u6>, consultat la 30 mai 2011.

Wishart, I. (2011), „A summit of deals and divisions”, 15 decembrie, <http://www.europeanvoice.com/article/imported/a-summit-of-deals-and-divisions-/72945.aspx>, accesat la 20.02.2012.

***, *Conclusions. European Council 9 December* (2011). http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/126714.pdf, accesat la 24.02.2012.

***, *Statement by the Euro Area Heads of State or Government* (2011), http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/126658.pdf, accesat la 24.02.2012.

III. Punctul de vedere al generației noi de cercetători asupra strategiei actuale a Consiliului european

Mentținerea stabilității financiare și relansarea creșterii economice în Europa – principalele priorități ale consiliului European în urma reuniunii la nivel înalt de la Cannes

Drd. Loredana Simionov,
Școala Doctorală a Facultății de
Economie și Administrarea Afacerilor,
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași

În actualul context economic mondial, marcat de provocări grave care derivă din actuala încetinire a ritmului economiei mondiale, **reuniunea la nivel înalt G20 de la Cannes** a fost menită să aprobe un plan de acțiune ambițios care să cuprindă angajamente și măsuri concrete din partea tuturor țărilor membre.

Criza datoriilor din zona euro a reprezentat centrul dezbatelor summit-ului G20, liderii mondiali au convenind asupra unor acțiuni ferme și concrete privind redresarea economică globală și crearea de noi locuri de muncă.

Drept urmare, s-au stabilit șase teme prioritare, ca atare șase măsuri menite să înregistreze progrese concrete pe următoarele planuri:

1. Reformarea sistemului monetar internațional prin consolidarea unor instrumente și măsuri concrete de supraveghere și gestionare a crizelor și printr-o mai bună coordonare a politicilor economice și monetare;
2. Consolidarea reglementării și supravegherii sectorului financiar prin asigurarea unei puneri în aplicare depline și consecvente a angajamentelor anterioare,
3. Abordarea volatilității excesive a prețurilor la produsele de bază, în special prin sporirea transparenței piețelor produselor de bază și prin îmbunătățirea funcționării și reglementării piețelor instrumentelor financiare derivate;
4. Promovarea redresării la nivel mondial și a unei creșteri durabile și favorabile incluziunii prin sprijinirea unei agende active de negociere a OMC;
5. Promovarea liberalizării comerțului internațional și opunerea de rezistență protecționismului;
1. Combaterea schimbărilor climatice, în special prin mobilizarea surselor de finanțare a eforturilor de combatere a schimbărilor climatice.

Președintele Comisiei Europene, José Manuel Barroso, precum și președintele Consiliului European, Herman Van Rompuy, au reprezentat Uniunea Europeană în cadrul acestei reuniuni pe parcursul căreia, acordând o prioritate maximă menținerii stabilității financiare și relansării creșterii economice din Europa.

Consiliul European a stabilit poziția Uniunii pentru reuniunea la nivel înalt a G20, acordând prioritate maximă menținerii stabilității financiare și relansării creșterii economice.

În acest context, Consiliul European a identificat o serie de priorități care ar trebui accelerate, având în vedere impactul semnificativ al acestora asupra creării de noi locuri de muncă precum și asupra creșterii economice pe termen scurt și mediu. De asemenea, Consiliul European a solicitat să se pună un accent mai puternic asupra acelor aspecte ale politicilor externe ale Uniunii Europene care să stimuleze creșterea, mai exact măsuri specifice pentru a crea condițiile propice atragerii mai multor investiții străine.

În pofida eforturilor majore de a îmbunătăți guvernanta economică și a adopta noi măsuri ca răspuns la actuala criză a datoriilor suverane din Europa, tensiunile existente în zona euro s-au accentuat. Ca atare, în urma Reuniunii de la Cannes, Consiliul European a accentuat importanța intensificării eforturilor de a aborda provocările actuale.

Per ansamblu, Reuniunea de la Cannes, a orientat atenția Consiliului European spre trei direcții prioritare: politica economică internă, schimbările climatice și politica externă a uniunii.

În cele ce urmează se vor dezvolta acțiunile și măsurile concrete pe care Consiliul European le-a stabilit pe cele trei direcții.

Politica economică internă trebuie gestionată în așa manieră încât pe termen scurt și mediu să se obțină o creștere inteligentă, durabilă, favorabilă incluziunii și ecologică. Așadar, reformele structurale și eforturile de consolidare fiscală trebuie continuate pentru a pune bazele unei reveniri la creștere durabilă și a contribui astfel la consolidarea încrederii pe termen scurt.

În acest sens, Consiliul European a subliniat importanța punerii în aplicare deplină a Directivei privind serviciile care va conduce la beneficii economice însemnate. Totodată, Consiliul European invită Comisia să accelereze finalizarea pieței digitale unice până în 2015, acordând prioritate propunerilor destinate să promoveze o piață digitală unică pe deplin integrată prin facilitarea comerțului electronic și a utilizării transfrontaliere a serviciilor online.

Consiliul European aprobă acțiunile propuse de Comisie în raportul acesteia privind reducerea la minimum a sarcinilor normative impuse IMM-urilor. De asemenea, Comisia este invitată să depună noi eforturi în direcția reducerii sarcinii globale de reglementare, în special pentru IMM-uri, inclusiv prin propunerea unor metode de lucru concrete în contextul programului de reglementare inteligentă.

Având în vedere domeniile-cheie pentru promovarea creșterii economice, și anume *eficiența energetică, inovarea și cercetarea*, Consiliul European se angajează să evalueze îndeaproape progresele înregistrate în domeniile în cauză în decembrie 2011 și, respectiv, în martie 2012, în urma orientărilor concrete stabilite în februarie 2011.

Întrucât criza apasă greu pe bugetele națională, este impetuos necesar să se optimizeze utilizarea resurselor disponibile. În acest sens, Consiliul European solicită adoptarea până la sfârșitul anului a propunerilor privind creșterea temporară a ratelor de cofinanțare pentru fondurile UE, însoțită de o orientare a acestor fonduri către creștere, competitivitate și ocuparea forței de muncă. Drept urmare, Banca Europeană de Investiții, în strânsă colaborare cu Comisia sunt invitate să examineze și să stimuleze *investițiile străine în Europa*.

În ceea ce privește *instrumentele de consolidare a guvernanței economice* menite să scoată Europa din actuala criză, și anume: Strategia Europa 2020, semestrul european, Pachetul euro plus și pachetul de șase acte legislative privind guvernanța economică, este imperios necesar să se pună accentul pe implementare, mai ales din perspectiva progreselor neuniforme înregistrate anul acesta în direcția atingerii obiectivelor stabilite în Strategia Europa 2020 și în punerea în aplicare a recomandărilor specifice fiecărei țări. Statele membre care fac parte din Pactul euro plus au convenit să își asume angajamente mai concrete și mai măsurabile, și în special să facă progrese în ceea ce privește demersurile legate de ocuparea forței de muncă..

Consolidarea reglementării financiare rămâne o prioritate-cheie la nivelul UE și la nivel mondial. Așadar, în pofida progreselor înregistrate din 2008 până în prezent, odată cu reforma cadrului de reglementare și de supraveghere, trebuie continuate eforturile de abordare a punctelor slabe ale sistemului financiar și de prevenire a viitoarelor crize.

În ceea ce privește *aspectele externe ale politicii economice*, Europa va promova în continuare comerțul liber, echitabil și deschis, afirmându-și totodată interesele, într-un spirit de reciprocitate și de beneficii mutuale în legătură cu cele mai mari economii ale lumii. Uniunea Europeană poate lua o serie de măsuri în cadrul relațiilor sale externe care pot contribui la stimularea potențialului său de creștere, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung: acorduri bilaterale și regionale menite să înlăture barierele din calea comerțului liber, obținerea unui acces mai bun pe piață și a unor condiții adecvate pentru investiții, către protecția proprietății intelectuale, accesul la materii prime și deschiderea piețelor achizițiilor publice.

De asemenea, Uniunea ar trebui să intensifice și să promoveze relațiile speciale cu vecinii săi strategici pentru a promova legături economice strânse și a deschide noi oportunități comerciale și investiționale, inclusiv urmărind, după caz, acorduri de liber schimb complexe și cuprinzătoare. De asemenea, Uniunea ar trebui să asigure o coerență sporită între aspectele externe ale politicilor sectoriale precum energia, transporturile și vizele, în cadrul unui echilibru general al intereselor sale economice și al obiectivelor de politică externă.

Poziția Uniunii vis-a-vis de Conferința de la Durban privind **schimbările climatice** reflectă necesitatea existenței unui cadru cuprinzător cu forță juridică obligatorie și asupra unui termen clar, asigurând participarea la nivel mondial, inclusiv din partea economiilor majore. Consiliul European confirmă deschiderea Uniunii Europene față de o a doua perioadă de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto.

În ceea ce privește **politica externă**, Uniunea Europeană se angajează în continuare să sprijine transformarea democratică a **vecinătății sale sudice** prin intermediul politicii sale de vecinătate. În acest sens, încetarea din viață a lui Mummar Gaddafi a reprezentat sfârșitul unei ere de despotism și represiune, *Libia* fiind capabilă în prezent să se îndrepte spre un nou viitor marcat de libertate și democrație.

În acest context, Consiliul European așteaptă cu interes formarea unui guvern favorabil incluziunii și cu o vastă reprezentare, lansarea unui proces de tranziție democratică, pașnică și transparentă, afirmând totodată angajamentul Uniunii europene de a sprijini crearea unei Libii democratice.

Consiliul European rămâne profund preocupat de situația actuală din *Siria* și subliniază sprijinul său ferm față de poporul sirian, având în vedere că acesta își exprimă aspirațiile legitime de a trăi în libertate și demnitate. Consiliul European condamnă în termenii cei mai fermi represiunea brutală desfășurată în prezent de către regimul sirian împotriva populației sale, precum și încălcările la scară largă ale drepturilor omului și a decis să adopte măsuri restrictive vizând persoanele responsabile de represiunea violentă sau asociate acesteia, atâta timp cât represiunile împotriva populației civile continuă.

Consiliul European își exprimă în continuare preocuparea privind extinderea programelor nucleare și de rachete ale *Iranului*, prin care se încalcă rezoluțiile CSONU și AIEA, precum și lipsa cooperării acestuia cu AIEA în abordarea chestiunilor nesoluționate, inclusiv a celor ce țin de posibile dimensiuni militare ale programului său nuclear.

În ceea ce privește **Parteneriatul Estic**, ritmul și profunzimea integrării economice și asocierii politice ale acestor țări cu UE vor depinde de susținerea de către acestea a principiilor democratice și a statului de drept, care reprezintă baza parteneriatului.

Referitor la procesul de **extindere**, Consiliul așteaptă cu interes să primească Croația în calitate de nou membru, începând cu 1 iulie 2013. *Croația* va participa acum la lucrările Consiliului European, ale Consiliului și ale grupurilor de pregătire ale acestuia, în calitate de observator activ. De asemenea, Consiliul European ia act de progresele considerabile înregistrate de Serbia și Muntenegru.

Concluzii

În pofida unei ușoare stabilizări economice care se resimte în ultimele luni, tensiunile pe piețele financiare continuă să afecteze economia europeană în așa măsură încât încrederea în moneda unică, în sistemul bancar european rămâne un obiectiv greu de atins în viitorul apropiat. Eforturile susținute și consistente atât a instituțiilor internaționale, cât și a guvernelor pentru a corecta și contracara dezechilibrele bugetare pe o bază sustenabilă nu sunt pe deplin suficiente ci sunt necesare noi acțiuni pentru a promova creșterea economică și ocuparea forței de muncă. Este prea devreme să stabilim impactul Reuniunii de la Cannes sau efectele măsurilor concrete și coerente impuse de Consiliul European; cert este că în actualul context, nu există soluții rapide, cu atât mai mult cu cât trebuie să se acorde atenția cuvenită discrepanțelor din ce în ce mai mari dintre situațiile economice ale statelor membre și consecințelor sociale ale crizei. Atitudinea și acțiunile Consiliului trebuie să fie ferme, persistente și de anvergură.

Este nevoie de perseverență și consens pentru a scoate Europa din criză.

Pactul Euro Plus: strategie adecvată si pragmatică pentru viitorul Uniunii Europene

Drd. Andrei BADEA,
Școala Doctorală a Facultății de
Economie și Administrarea Afacerilor,
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Vești bune vin de la Consiliul European pentru statele din Balcani: perspectiva unui noi val de extindere se transformă treptat într-o certitudine. Astfel, la ședința din 9 decembrie s-au luat decizii importante privitoare la candidaturile Croației, Serbiei și Muntenegru.

Cel mai mare pas înainte a fost făcut de Croația care a intrat în linie dreaptă pentru a deveni al 28-lea stat din Uniunea Europeană. S-a înaintat și un termen, sub rezerva încheierii cu succes a procedurilor de ratificare, Croația va deveni parte a UE începând cu 1 iulie 2013. Pentru a facilita o integrare graduală în instituțiile europene, reprezentanții Croației vor la ședințele Consiliului European, ale Consiliului și ale grupurilor de pregătire ale acestora în calitate de observator activ.

Perspective pozitive sunt consimțite și pentru Muntenegru. Consiliul Europei apreciază ca fiind semnificative progresele în domeniul statului de drept, al drepturilor fundamentale, luptei împotriva corupției și infracționalității, un raport asupra acestor urmând să fie prezentat Consiliului de către Comisia Europeană în prima jumătate a anului 2012. În următoarea perioadă Comisia urmează să verifice implementarea aquis-ului comunitar pentru aceste domenii de importanță majoră.

Serbia face un pas istoric către Europa, primind în martie 2012 statutul de țară candidată a Uniunii Europene. După ce în decembrie Consiliul European a evidențiat progresele înregistrate de statul sârb, precum reluarea dialogului cu Kosovo, aplicarea cu bună credință a Acordului privind gestionarea integrată a frontierelor și o colaborare activă cu EULEX și KFOR, Serbia urma să fie confirmată ca țară candidată la Consiliul European din martie. O problema neașteptată a venit din partea aliatului tradițional al Belgradului, România. Reprezentanții României, au amenințat cu un vot negativ legat de acordarea statutului de țară candidată pentru Serbia în cazul nerezolvării situației minorității vlahе de pe valea Timocului. După tratative diplomatice intense reprezentanții celor două state au ajuns la un acord prin semnarea unui protocol privind minoritățile menit să confere recunoaștere a acestei minorități române. Astfel, un ultim obstacol, opunerea României, a fost rezolvat în ultimul moment iar Serbia a primit statutul de stat candidat.

Dupa decenii de instabilitate, o exacerbare a naționalismului ce au culminat cu epurările etnice de sub regimul lui Slobodan Milošević și atacul NATO asupra Serbiei în 1999 liniștea pare să își fi făcut loc în Balcani. Aderarea la valorile Uniunii Europene

confirmată de liderii politici din Balcani a facilitat trecerea către o perioadă de pace în această regiune cu numeroase conflicte militare și etnice.

Prin aceste decizii istorice autoritățile de la Bruxelles recunosc realizările statelor balcanice în procesul de integrare europeană și se pune capăt unei ere de turbulențe, de violență și instabilitate. Procesul de vindecare a rănilor trecutului nu este finalizat, va lua timp și voință, dar dispar o mare parte din incertitudinile legate de această regiune și este deschisă calea către o dezvoltare armonioasă și durabilă.

*Despre Centrul de Studii Europene al
Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași*

Centrul de Studii Europene (CSE) funcționează ca departament interfacultăți în cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași, asociind resurse din domenii diferite ale studiilor europene (economie, drept, istorie, științe politice și administrative, geografie, dezvoltare regională, altele) în realizarea unor programe specifice de educație, cercetare, formare profesională, documentare/informare. Centrul funcționează din anul 2000, ca rezultat al participării UAIC la proiectul PHARE RO 9706-01-02 "Înființarea de Centre de excelență în Studii Europene".

Prin valorificarea expertizei în domeniu și prin dezvoltarea de parteneriate, CSE susține dezvoltarea dimensiunii europene a programelor de educație și formare profesională din mediul universitar, contribuie la o mai bună cunoaștere a UE și a procesului de integrare, promovează excelența în educația și cercetarea în studii europene.

Centrul organizează programe de educație și formare profesională prin studii interdisciplinare și specializate de master și cursuri postuniversitare de scurtă durată, realizează cercetări și oferă consultanță în domeniul studiilor europene, participă la programe naționale și internaționale de cooperare în educație și cercetare, promovează informarea, dezbateră și dialogul cu privire la Europa și procesul de integrare prin conferințe, seminarii, publicații de specialitate. În realizarea diferitelor programe derulate, CSE colaborează cu profesori și cercetători din departamentele UAIC, din instituții similare din România, din state membre UE sau din țări terțe, dezvoltă parteneriate cu instituții publice și organizații, acționând ca element de conexiune între mediul academic, factorii de decizie politică și mediile locale, respectiv regionale de afaceri.

Începând cu anul 2009, CSE a fost integrat în rețeaua Centrelor de excelență Jean Monnet. Aplicarea proiectului urmărește **constituirea unei platforme de competente academice și profesionale de înalt nivel asupra problematicii europene în perspectiva interdisciplinară.**

Obiectivele specifice ale proiectului sunt:

- integrarea competențelor multidisciplinare în studii europene ale universității și valorificarea superioară a potențialului didactic și de cercetare, precum și creșterea vizibilității resurselor la nivel european și național;
- promovarea și susținerea performanței și a excelenței în domeniul educației și al cercetării în studii europene;
- deschiderea către societatea civilă prin promovarea conceptului „Universitatea în societate”;
- formarea unei noi generații de specialiști în domeniul studiilor europene capabili să genereze valoare adăugată la nivel european în procesul de învățământ, în domeniul cercetării, al dezvoltării instituționale și al promovării cooperării europene inter-universitare;
- dezvoltarea parteneriatului și cooperării cu alte universități din Uniunea Europeană, cu universități din țări terțe, dar și cu actorii ai societății civile;

- generarea de noi oportunități pentru transfer de cunoaștere și expertiza la nivel european și internațional prin participare la proiecte și rețele de cercetare (în principal, în cadrul FP7 și al programelor JM)
- creșterea complementarității între cercetare și educație, precum și creșterea gradului de raportare a programelor/activităților universitare în domeniul studiilor europene la nevoile societății civile, cu impact din perspectiva obiectivelor programului LLP (de formare profesională, de cunoaștere și înțelegere a procesului de integrare europeană, de adaptare a activităților la cerințele unui mediu înalt competitiv, de dezvoltare a sentimentului de apartenență la cetățenia europeană, promovarea dialogului intercultural, etc)
- stimularea interesului pentru cunoaștere, educație și formare profesională în domeniul studiilor europene prin noi oportunități, atractivitate, adaptabilitate la cerințele pieței, ale mediului de afaceri.

CSE coordonează începând cu anul 2008 activitatea Centrului de Documentarea Jean Monnet al UAIC Iași (componenta a rețelei Europe Direct). Rețeaua Centrelor de Documentație Europeană (CDE), parte a activităților publice de informare ale Comisiei Europene cunoscute sub denumirea *EUROPE DIRECT*, are rolul de a promova și consolida studiile și cercetarea în domeniul integrării europene. Rețeaua lansată în 1963 este compusa din peste 400 CDE în cele 27 state membre. CDE funcționează în cadrul universităților, institutelor universitare sau institutelor de cercetare și sunt înființate prin acord scris între Direcția Generală Comunicare a Comisiei Europene și reprezentantul structurii gazdă.

Rolul CDE este de a promova studiul și cercetarea în domeniul integrării europene, oferind informații despre UE și politicile sale mediului academic și publicului larg, participând la dezbaterile despre UE alături de alte rețele de informare europeană. Un CDE cataloghează/ indexează publicațiile UE într-o singură colecție și oferă acces la publicații europene electronice.

Centrul de Studii Europene promovează dimensiunea europeană a educației și formării profesionale, dezvoltă cercetarea în domeniul studiilor europene, contribuie la o mai bună cunoaștere și înțelegere a procesului de integrare europeană și a exigențelor de participare a României la acest proces din perspectivă multi și interdisciplinară.

Mai multe informații pe

www.cse.uaic.ro